

[Boligministeren.]

kraft, sammen med den forbedring af bolig-sikringsreglerne, som statsministeren bebudede i sin erklæring i folketinget den 19. oktober, og som jeg agter at fremsætte lovforslag om i løbet af kort tid, vil give en væsentlig forbedring af den jævne befolkningens mulighed for at skaffe sig bolig. Herved vil de tomme lejligheder lettere kunne udlejes, og udlejningen i den almenyttige sektor vil i højere grad kunne ske til de befolkningsgrupper, som lejlighederne er bestemt for.

De 4 lovforslag, der forelægges for det høje ting, må — som jeg allerede har fremhævet — bedømmes som forslag til en midlertidig løsning af nogle af de akutte boligproblemer. De gør ikke krav på at være den endelige løsning af disse spørgsmål, og der er mange andre forhold inden for boligområdet, der kræver ny eller ændret lovgivning.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at jeg forleden har bedt Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation om i forening at søge udformet forslag til regler om beboerdemokrati i private udlejnings-ejendomme. Jeg håber, at parterne kan enes herom, således at de fornødne ændringer af lov om leje kan søges gennemført i indeværende samling.

Med hensyn til de mere langsigtede opgaver vil jeg henvise til, at de boligpolitiske aftaler af januar 1966 forudsætter, at den lovgivning, som disse aftaler resulterede i med henblik på en normalisering af boligmarkedet, tages op til overvejelse i god tid før udløbet af den 8 års periode, hvori reglerne skulle gælde.

Regeringen har derfor besluttet at søge nedsat et udvalg med den opgave at tage hele boligpolitikken op til principiel overvejelse i lys af den stedfundne udvikling. Udvalget skal fremkomme med forslag med henblik på senest ved normaliseringsperiodens udløb at søge gennemført sådanne langsigtede boligpolitiske foranstaltninger, som kan sikre befolkningen tilfredsstillende boligforhold i overensstemmelse med den enkeltes økonomi og familieforhold.

Det er mit håb, at man gennem dette udvalgsarbejde i et frugtbart og fordomsfrit samarbejde mellem politikere og organisationsfolk vil kunne tilvejebringe de fornødne

forudsætninger for, at folketinget med bred tilslutning kan gennemføre den fornødne reformlovgivning på dette vanskelige område.

Om de 4 nu forelagte lovforslag tillader jeg mig i øvrigt at henvise til forslagenes tekst og bemærkninger. Jeg anbefaler forslagene til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om private fællesveje. (Privatvejslov).*

Forslaget er udarbejdet på grundlag af udkast til lov om private fællesveje, som indeholdes i betænkning nr. 367/1964 om private fællesveje og vejbidrag, og som er afgivet af ministeriet for offentlige arbejders vejlovsudvalg af 1951 som led i udvalgets gennemgang af vejlovgivningen.

Forslaget går ud på at samle reglerne om private fællesveje, der i dag findes spredt i flere forskellige love og vedtægter, i én lov.

Formålet hermed er bl. a. at søge gennemført ensartede bestemmelser på dette område og derved at fjerne den hidtidige, ikke altid lokalt begrundede, uensartethed i de kommunale vejvedtægter.

Forslaget omfatter regler om udlæg, anlæg, istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje samt bestemmelser om særlig råden over disse veje, men opretholder den hidtidige principielle forskel på bestemmelser for veje i bymæssige områder og i det åbne land.

Forslaget er et led i den samlede vejlovgivning og skal som sådant ses i sammenhæng med forslag til lov om grundejerbidrag til offentlige veje, som ligeledes er udarbejdet på grundlag af den fornævnte betænkning, og som agtes fremsat for folketinget senere i indeværende folketingssamling samtidig med forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at forelægge *forslag til lov om udmøntning af en skillemonet i anledning af kongens 25 års regeringsjubilæum* den 20.

[Økonomi- og budgetministeren.]
 april 1972. Da der ikke i den gældende lov om skilleløb, lov nr. 48 af 24. februar 1960, er hjemmel til udmøntning af en sådan mønt, er det nødvendigt at stille lovforslag herom.

Det har været praksis ved særlige lejligheder, fortrinsvis i forbindelse med begivenheder inden for kongehuset, at udmønte erindringsmønter i sølv. Disse er blevet solgt til en pris, der overstiger møntens pålydende, således at overskuddet efter samråd med Hans Majestæt Kongen er anvendt til almennyttige eller velgørende formål. Senest er i 1967 udmøntet en sølvtikrone i anledning af prinsesse Benediktes bryllup.

Under hensyntagen til fremstillingsudgifterne på ca. 9 kr. pr. mønt er det fundet rigtigst at fremstille en sølvtikrone. Det er tanken at lade denne sølvtikrone sælge for en pris af 25 kr., og over det herved fremkomne overskud på 15 kr. pr. mønt skal Hans Majestæt Kongen kunne disponere over halvdelen, medens den resterende del af overskuddet tænkes fordelt med 700.000 kr. til økonomi- og budgetministeren til fordeling til sociale og humanitære formål og resten til ligelig fordeling mellem Vanførefonden og Dansk Røde Kors.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik.*

Den 6. oktober 1970 nedsatte den daværende økonomiminister et udvalg, der havde til opgave at klarlægge behovet for yderligere oplysninger om omfanget af og vilkårene for kreditformidlingen i Danmark med særlig vægt på indsamlingen af oplysninger om de hidtil helt eller delvis ubelyste dele af kreditgivningen.

Dette udvalg afgav sin første delbetænkning i juni 1971 (betænkning om en statistisk belysning af pantebrevsmarkedet, betænkning nr. 616). Heri påpeger udvalget ønskeligheden af, at der etableres en løbende statistik til belysning af udviklingen på pantebrevsmarkedet. Med henblik herpå foreslås det, at der løbende indhentes oplysninger om tinglysningerne af forskellige

typer af pantebreve, således at det bliver muligt i tinglysningsstatistikken at følge tilgangen til pantebrevsmarkedet af såvel lånepantebreve som sælgerpantebreve samt for pantebreve udstedt til realkreditinstitutioner at foretage en opdeling på pantebreve vedrørende almindelig realkredit og pantebreve vedrørende særlig realkredit. Endvidere foreslår udvalget, at der for udsnit af tinglyste lånepantebreve og på markedet omsatte pantebreve tilvejebringes sådanne oplysninger om vilkårene for de omsatte pantebreve, at det bliver muligt løbende at følge udviklingen i såvel den gennemsnitlige effektive rente, debitor må betale ved udstedelsen af et lånepantebrev, som den effektive rente, en pantebrevsinvestor opnår ved køb af pantebreve.

Regeringen finder det ønskeligt, at der tilvejebringes en sådan statistisk belysning af dette hidtil ret uigennemsigtige marked. Da hovedparten af de ønskede oplysninger ikke kan tilvejebringes med hjemmel i bestående lovgivning, skal jeg hermed fremsætte forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik, der, hvis det gennemføres, vil gøre det muligt at etablere løbende statistik over udviklingen på pantebrevsmarkedet.

Som påpeget i udvalgets betænkning har arbejdet i de seneste år med at udbygge kreditmarkedsstatistikken afdækket et mere generelt behov for en styrkelse af Danmarks Statistiks hjemmel til at indsamle kreditmarkedsstatistiske oplysninger. Der er derfor foreslået en udvidelse — såvel med hensyn til, hvem der skal afgive oplysninger, som med hensyn til specificationsgraden af de afgivne oplysninger — af Danmarks Statistiks hjemmel vedrørende indsamling af oplysninger om kreditmarkedsforhold. De foreslåede lovændringer tilvejebringer det lov-mæssige grundlag for tilvejebringelse af værdifuld statistik til belysning af bl. a. kreditstrømmene til og fra pengeinstitutterne.

I lovforslaget er der endelig foreslået en del mindre justeringer og tydeliggørelser af den gældende lov, som erfaringerne og udviklingen siden 1966 har gjort ønskelig. Én af disse ændringer sigter på at klargøre, at Danmarks Statistik også må have hjemmel til at indkræve oplysninger fra virksomheder, der leverer serviceydelser såsom f. eks. hoteller. Servicesektoren er jo i hastig vækst, og